2-25080053-09-2-05062025
dosar nr.2-661/2025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

18 noiembrie 2025 or. Sângerei

Judecătoria Bălți cu sediul în or. Sângerei
Instanța în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Malcoci Iurie
grefier Andriuță Felicia
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei, avocatul Negru Elena
a examinat în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Dobrojan Alina împotriva lui Dobrojan Marin cu privire la decăderea din drepturile părintești, intervenienții ATAS Nord-Vest Fălești, STAS Sângerei,

a c o n s t a t a t:

La data de 05 iunie 2025, Dobrojan Alina, prin intermediul avocatului Negru Elena, împuternicită în baza mandatului avocațional seria MA nr.***** din 26.05.2025, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Dobrojan Marin, intervenient accesoriu ATAS Nord-Vest Fălești, STAS Sângerei cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii a invocat că din căsătoria cu pârâtul Dobrojan Marin, la ***** s-a născut fiica *****.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 23.04.2024 căsătoria a fost desfăcută, cererea fiind depusă de Dobrojan Marin.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Sângerei din 05.08.2024 s-a dispus încasarea de la Dobrojan Marin în beneficiul lui Dobrojan Alina a pensiei de întreținere a copilului minor *****, în mărime de ¼ din salariu si/sau din alte venituri ale pârâtului, lunar pentru copil, de la data adresării cu cererea în instanța de judecată până la atingerea majoratului de către copil.

De asemenea a indicat că, până la momentul actual copilul minor *****, este la educația și întreținerea exclusivă a reclamantei, pârâtul refuză de a întreține material copilul comun.

După desfacerea căsătoriei pârâtul manifestă atitudinea neglijentă față de creșterea și educația copilului comun *****.

A relatat că, contrar obligațiilor legale și dispoziției instanței de judecată, pârâtul nu ajută la întreținerea și educarea copilului minor.

Conform încheierii privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere a copilului minor la data de 09.05.2024, eliberată de executorul judecătoresc Drucioc Nicolae, pârâtul Dobrojan Marin are restanță la plata pensiei de întreținere a copilului minor în mărime de 36650 lei.

Consideră că cele indicate constituie temeiuri de decădere a pârâtului Dobrojan Marin din drepturile părintești.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantei Dobrojan Alina, avocatul Negru Elena a susținut cererea de chemare în judecată și a declarat că pârâtul nu contribuie cu nimic la creșterea

și întreținerea copilului, inclusiv se eschivează de la plata pensiei de întreținere, acumulând o datorie semnificativă.

Pârâtul Dobrojan Marin în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, cu aviz publicitar conform art. 108 Cod de procedură civilă. Astfel, că instanța de judecată reieșind din prevederile art.205-206 Cod de procedură civilă care prevede că neprezentarea părții citate legal din motive neîntemeiate, nu împiedică examinarea cauzei, a dispus examinare cauzei în lipsa pârâtului.

În ședința de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu ATAS Nord-Vest Fălești, STAS Sângerei, nu s-a prezentat, însă prin cererea nr. 2097 din 17.07.2025 a solicitat examinarea cauzei în lipsă, prezentând Aviz-concluzie nr. 2096 din 17.07.2025, astfel instanța prin prisma art. 206 Cod de procedură civilă a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Audiind poziția participantului la proces, examinând cererea de chemare în judecată şi materialele dosarului, în raport cu prevederile legale, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea din următoarele considerente.

În conformitate cu art.118 alin.(3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art.121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, stabilește că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multaspectuală, complete, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În cadrul examinării cauzei, s-a stabilit cu certitudine că, reclamanta Dobrojan Alina a fost căsătorită cu pârâtul Dobrojan Marin.

În timpul căsătoriei reclamantei Dobrojan Alina cu pârâtul Dobrojan Marin, la ***** s-a născut fiica acestora *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere nr. 9 eliberat de primăria Copăceni, raionul Sîngerei la 10.12.2019 (f.d.13).

Prin încheierea nr. 123p/a-182r/25 din 23.04.2025 emisă de executorul judecătoresc Drucioc Nicolae, la data de 09.05.2025 s-a constatat restanță la plata pensiei de întreținere a copilului minor ce urmează a fi încasată de la Dobrojan Marin în beneficiul lui Dobrojan Alina în sumă de 36650 lei. (f.d.12).

Astfel, Dobrojan Alina înaintând prezenta acțiune în instanța de judecată a solicitat decăderea din drepturi părintești a lui Dobrojan Marin față de copilul minor *****.

Instanța reține că art. 51 și 52 din Codul familiei, statuează dreptul copilului la abitație în familie și de a comunica cu părinții și alte rude. Familia este o instituție protejată de art. 8 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului.

Conform art.58 alin.(1) din Codul familiei, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Conform art. 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului (adoptată de Adunarea generală a Organizației Națiunilor Unite la 29 noiembrie 1989, intrată în vigoare la 2 septembrie 1990), statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței

acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului.

Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinții ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

Articolul 18 din Convenția pentru protecția copilului, prevede că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și dezvoltarea copilului. Părinții sau, după caz, reprezentanții săi legali sunt principalii responsabili de creșterea și dezvoltarea copilului. Aceștia trebuie să acționeze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

Conform art. 68 alin. (2) Codul familiei, acțiunea privind decăderea din drepturile părintești poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară sau procurorul. Criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copii minori îl reprezintă principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului.

Art. 3 alin. (1) din Convenția cu privire la drepturile copilului, statuează că, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Astfel, instanța de judecată va soluționa cauza civilă privind decăderea din drepturile părintești prin prisma principiului enunțat, având în vedere că soluționarea cauzei în strictă conformitate cu normele legale constituie în sine o garanție de protecție a interesului superior al copilului, cât și a familiei.

Potrivit prevederilor art. 67 al Codului familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b) refuză să i-a copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părintești; d) se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvârșit infracțiuni premeditate contra vieții și sănătății copiilor sau a soţului; h) precum şi în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

Instanța de judecată menționează faptul că, decăderea din drepturile părintești, ca cea mai gravă sancțiune civilă luată împotriva părinților pentru greșita exercitare a drepturilor și îndatoririlor de părinte, are loc numai pe cale judecătorească. În același timp, instanța subliniază că această sancțiune necesită a fi aplicată față de părinți numai după ce se va constata că alte măsuri luate față de părinții ce nu-şi onorează obligațiile nu au dat nici un efect.

Totodată, instanța de judecată reține că, decizia de a suspenda sau suprima relațiile între un copil și părinții săi trebuie să se supună, în orice ipoteză, principiului proporționalității și poate fi luată numai în cazuri ce ating un nivel suficient de gravitate.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că măsurile ce privesc privarea totală a unui părinte de drepturile sale parentale nu trebuie aplicate decât în circumstanțe excepționale și nu pot fi justificate decât dacă ele sunt inspirate dintr-o exigență primordială ce privește interesul suprem al copilului.

În acest sens, instanța de judecată menționează jurisprudența CEDO în cauzele privind decăderea din drepturile părintești, potrivit căreia, în cauzele de acest fel, examinarea

elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importantă fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărârea din 07 august 1996), că interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un comportament deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului (cauza Gnahore împotriva Franţei, hotărârea din 19 septembrie 2000 şi Johansen citată anterior).

Totodată, CEDO subliniază că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos şi pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, hotărârea din 06 decembrie 2007).

Instanța menționează că, autoritatea părintească asupra minorului nu este doar un drept al părintelui ci și un drept al copilului de care copilul poate fi lipsit doar în situații speciale ce țin de interesul său superior.

Deci, instanța de judecată atestă că, reclamanta Dobrojan Alina și avocatul acesteia invocă drept motiv al înaintării prezentei cereri de chemare în judecată, eschivarea pîrîtului Dobrojan Marin de la exercitarea obligațiilor părintești, or, ultimul manifestă dezinteres față de viața copilului minor *****, nu achită pensia pentru întreținerea copilului minor stabilită de către instanța de judecată, în drept acțiunea fiind înaintată în baza temeiului expus la lit. a) art. 67 Codul familiei, și anume: părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la exercitarea obligaţiilor părinteşti este necesară existența unor probe, iar argumentele reprezentantului reclamantei invocate în conținutul cererii de chemare în judecată, urmau a fi probate prin circumstanțe concrete sau careva acte de constatare precum că pârâtul acționează sau inacționează cu rea intenție.

În conformitate cu art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Contrar acestor prevederi legale citate reclamanta, Dobrojan Alina nu a prezentat nici o probă pertinentă şi concludentă, ce ar confirma că pârâtul Dobrojan Marin se eschivează cu rea-credinţă de la exercitarea obligaţiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere, iar argumentele avocatului reclamantei la caz poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute de către instanța de judecată.

Instanța de judecată conchide că, deși sânt înregistrate datorii la plata pensiei pentru întreținerea copilului minor, formată în urma neexecutării documentului executoriu nr. 2-562/2024 din 05.08.2024 emis de Judecătoria Bălți sediul Sângerei, totuși acest fapt nu poate servi un temei de admitere a acțiunii, or, o condiție esențială a normei vizate, prezintă eschivarea intenționată, fără justificare obiectivă de la exercitarea drepturilor părintești de a întreține copiii, adică partea care trebuie să întrețină copilul său, ar trebui să aibă această posibilitate, dar din careva motive să se eschiveze de a-și onora aceste obligațiuni. În așa mod, reclamanta sub acest aspect, nu a prezentat nici o probă relevantă.

Mai mult ca atât, de evidențiat că, la materialele cauzei nu se regăsesc acte ce ar permite stabilirea stării materiale în care se află părintele vizat, prin urmare nu este probat faptul eschivării pârâtului cu rea-credință, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreținere.

În acest sens, instanța consideră că, în prezenta speță nu există nici un motiv întemeiat pentru a-l decădea din drepturile părintești pe Dobrojan Marin pe temeiurile de drept invocate de către reclamantă și reprezentantul acesteia.

Or, instanța de judecată subliniază că părinţii, formează împreună cu copiii lor un grup natural biparental, coparental şi primordial. Acest grup părintesc, este esenţial în primul rând ca loc de dezvoltare a copilului minor, chiar dacă, legăturile dintre părinţi şi copii se întâmplă să fie rupte parţial.

De asemenea, este de menționat că, încredințarea copilului minor către unul dintre părinți, nu trebuie să echivaleze cu decăderea celuilalt părinte din drepturile părintești, în cazul apariției unor circumstanțe în exercitarea egală a obligațiunilor părintești, ci trebuie să existe un just echilibru în exercitarea puterii părintești asupra copilului, deoarece este în interesul copilului ca acesta să poată în mod real şi efectiv să păstreze legături personale cu celălalt părinte, dar și alte rude pe linia maternă și paternă. Interesul superior al copilului se determină prin examinarea tuturor criticilor de apreciere cum sunt vârsta copilului, conduita fiecărui părinte, situația materială, posibilitățile concrete de a se ocupa efectiv de copil, garanțiile morale pe care le prezintă, aspectul care a fost obiectul de analiză și pentru instanța de fond.

Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, a menţionat că pentru un părinte şi copilul său a fi împreună reprezintă un element fundamental al vieţii familiale, chiar dacă relaţia între părinţi a fost ruptă (Elsholz v. Germania, hotărâre din 13 iulie 2000, §43). Măsurile ce implică decăderea din drepturile părinteşti ar trebui să fie aplicate numai în circumstanţe excepţionale şi pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerinţă imperativă care se referă la interesele copilului (M.D. şi alţii v. Malta, hotărâre din 17 iulie 2012, §76)

Conform art. 16 şi 17 din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului. Copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în orice altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Prin urmare, instanța de judecată reiterează că motivele invocate de către reclamanta Dobrojan Alina și reprezentantul acesteia avocatul Negru Elena care ar duce la decădere pârâtului Dobrojan Marin din drepturile părintești, nu şi-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei.

Față de cele ce preced, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Dobrojan Alina împotriva lui Dobrojan Marin, intervenient accesoriu ATAS Nord-Vest Fălești, STAS Sângerei cu privire la decăderea din drepturile părintești, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art.67 Codul familiei, art. 236, art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată,-

h o t ă r e ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Dobrojan Alina împotriva lui Dobrojan Marin cu privire la decăderea din drepturile părintești, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la pronunţare, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei.

Hotărârea integrală întocmită la 02.01.2026

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Malcoci Iurie